

До Почитаемия Управителски съ-
ветъ на Съюза за защита на род-
ната природа съответно общото годиш. съобщение.
Тукъ
Уважаемия Господа,

Съюзътъ за защита на родната природа се основа преди 12 години и вече е къмъ край на тринадесетата. Отъ тогава до сега, по общо Ваше доверие, азъ съмъ на ръка на настоятелството, излъчено изъ съюза на Управителския съветъ. И, благодарение на ценното Ваше съдействие и общото одобрение на общините досегашни събрания, съ мисълъ, слово и печатъ, до колкото ми се удаваше, ръководихъ диалогното и диалогатно ^{на съюза} днешното събрание и ратувахъ навсякъде и въ всяко отклонение за неговия възходъ.

Прочее, азъ считамъ, че то вече е на правъ пътъ къмъ този последниятъ особено следъ създаването на Закона за защита на родната природа и общия къмъ него правилникъ. Но, понеже то още зависи и отъ културната висота на широките наши народни маси, то само съ течението на времето и силната на поколенията единъ денъ ще може достигне пълното осъществяване на основната идея на Съюза, стила само да има воля, търпение и последствие у родителитъ на последнитъ. Последнитъ поколение, обаче, съ течението на времето не могатъ да дадатъ присъщи само на едни и авици изгнани деца и неотлъкнато трябва да се предаватъ последвателно на младитъ поколения. Това и азъ като председател на Съюза следвателно не мога да осъждамъ така въ всяко време: защото трябва обрече да даде пътя на достойно по-младъ поколение, толкова повече че съмъ въ зрелостта напреднала възраст.

Ето защо, Уважаемия Господа, като Ваше благодаренъ дълбоко сърдечно за досегашното Ваше доверие, азъ споделямъ предъ Васъ младитъ си

като председател на Съюза и Ви моля да
считате кандидатурата ми за максимално
и следъ внимателно и последно за менъ обидо
поделимо сътрудничество за национално изживяване.
Това ми се налага още повече и отъ обсто-
ятелството, че, при тази ми напредна
възраст, азъ искамъ да завършвамъ и при-
ключвамъ важни работи по специалности си.

Не е необходимо да Ви убървамъ, че, и следъ
това, за напредъ азъ искамъ да се откажа да ра-
тувамъ, кои както ми примерне, за осъще-
ствяването до край на основната идея на
Съюза — идея, за разширяването и осъществя-
ването на която до сега азъ съмъ безвъзмездно
посветилъ голтъ си отъ свободното си за-
почивка време. Прочее, азъ оставамъ за
винаги дуровно свързанъ съ неговата и ст-
лото на Съюза.

София. 17 Януарий 1941г.

Съ почитъ

проф. Д-р. М. Петков